

Rozhodujúca voľba

written by Drahoslav Vajda | 1. septembra 2024

Opäť voľby! Áno, tak sa často hovorí, veď v tomto demokratickom veku sa zdá, že k voľbám rôzneho druhu dochádza stále častejšie. Voľby, či už do parlamentu, do obecných zastupiteľstiev alebo do iných orgánov, stali sa súčasťou bežného života občanov moderného štátu. Pri takýchto príležitostiach často počuť slová „rozhodujúce“, „kritické“, „mimoriadne závažne“ atď., ktoré sa používajú, aby sa v mysliach voličov vyvolali dojem, že nastávajúce voľby majú viac ako obyčajný význam.

Z histórie dobre vieme, že niektoré voľby nemali taký závažný význam, aký sa predpokladal, a na druhej strane zasa niektoré hlasovania mali za následok mimoriadne veľké zmeny, niekedy k lepšiemu, niekedy k horšiemu. V histórii však je zaznamenaná jedna voľba, ktorá vyniká nad všetky iné svojou závažnosťou, lebo hoci k nej došlo pred 2000 rokmi, predsa jej následky prenikajú stáročiami a trvajú až do súčasnej doby. Nikdy, ani pred ňou ani po nej, nebolo voľby, ktorá by sa svojím významom dala porovnať s touto voľbou. Uskutočnila sa okolo roku 30 nášho letopočtu. Miestom jej konania bolo mesto Jeruzalem a konala sa v dobe židovských sviatkov Paschy. Vrchný dozor nad ňou mal rímsky miestodržiteľ Pontský Pilát. Cieľom tejto voľby bolo rozhodnúť, ktorého z dvoch väzňov prepustiť na slobodu. Osoby, medzi ktorými sa rozhodovalo, boli:

1. Ježiš Kristus, Syn Boží, Kráľ Židov a Knieža pokoja, ktorý prechádzal Judskom, Samáriou a Galileou a pritom kázal, vyučoval a uzdravoval.

2. Barabáš, význačný väzeň, o ktorom sa hovorí ako o zbojníkovi, povstalcovi a vrahovi.

Toto bola voľba skutočne nesmierne závažná s ďalekosiahlymi dôsledkami. Pred voličmi stáli iba dve osoby, takže po jednej stránke vec bola veľmi jednoduchá. Ale závažnosť otázky, o ktorú išlo, bola úžasná. V podstate to bola voľba medzi právom a krivdou, dobrom a zlom, pokojom a násilím, poriadkom a zmätkom. Keď nakoniec nastal okamih rozhodnutia, priviedol Pilát Ježiša Krista a dav jednohlasne skríkol: „Ber si tohto a prepust' nám Barabáša!“ Váhavo a nerozhodne sa Pilát ďalej pýtal: „Čo mám teda urobiť s Ježišom, ktorého volajú Kristom?“ A z davu zaznela jednomyselná odpoveď: „Ukrižuj, ukrižuj ho!“ Osudná voľba! Zbojníkovi, povstalcovi a vrahovi dali v svojej voľbe prednosť pred Ježišom Kristom, o ktorom rímsky miestodržiteľ tri razy vyhlásil, že na ňom nijakej viny nenachádza.

Od oného roku uplynuli stáročia, ale zlé dôsledky tejto voľby, ktorá nemá seba rovnú, nikdy nikto neodstránil: násilnosti, krádeže, vraždy, vydierania, únosy, nepokoje v jednotlivých krajinách a medzi národmi, to všetko je na dennom poriadku. Zlatý vek mieru, ktorý tak často opisujú básnici, po ktorom ľudstvo toľko túži a ktorý politici sľubujú ako by už bol predo dvermi, nikdy nenastal. Prečo? Lebo trvalý mier a pokoj nemôže nastať v svete, čo zavrhol a ukrižoval Knieža pokoja. Vari je Boh ľahostajný k tejto voľbe, ktorá sa vykonala v ten smutný a slávnostne vážny deň v Jeruzaleme? Nijakým činom! Ten, ktorému ľudia prisúdili kríž a hrob, bol povýšený a oslávený a teraz sedí na pravici Majestátu na výsostiach, pričom očakáva čas, keď mu budú jeho nepriatelia položení pod nohy ako podnožka. Áno, prichádza deň jeho korunovania ako Kráľa nielen nebies, ale aj tejto zeme, lebo Boh sám tak rozhodol, že Pán Ježiš Kristus musí kralovať. Potom, keď sa to uskutoční, nastane pokoj, blahobyt a bezpečnosť, ale skôr nie! Toto tvrdenie nie je založené na výmysloch alebo fantázii, ale na spoľahlivom Božom slove, slove pravdy – svätom Písme.

Celosvetové panovanie spravodlivosti a mieru nastane vtedy, keď vláda spočinie na pleciach Bohom ustanoveného Kráľa. Teraz sa možno v tvojej mysli vynorí otázka: Prečo sa uskutočnenie tohto

nanajvýš príťažlivého výhľadu tak dlho odkladá? Nech nám dajú odpoveď sväté Písma. „*Nemešká Pán so zaslúbením, ako to niektorí pokladajú za meškanie, ale je zhovievavý voči vám. Nechce totiž aby niektorí zahynuli, ale aby všetci dospeli k pokániu*“ (2. Petrov 3:9). Predtým než sa na zemi bude môcť nastoliť požehnaná vláda Pána Ježiša, prídu na tento bezbožný svet hrozné búrky spravodlivého hnevu Božieho. Jedno beda bude nasledovať za druhým a každé nasledovné bude tvrdšie než všetky predchádzajúce. O súde sa hovorí, že je to Božie podivné a neobyčajné dielo (Izaiáš 28:21), ale keď on bude požadovať účty od sveta, ktorý zavrhol jeho Syna, bude konať rýchlo, no s neodolateľnou mocou. Pred týmito súdmi nebude úniku. Teraz teda Boh čaká, aby aj teba neprikvačili pohromy, ktoré drvivo dopadnú práve na túto zem. Áno, Boh dáva ľuďom príležitosť uznať nespravodlivosť rozsudku sveta nad Pánom Ježišom, a už mnohí sa uchopili výsady tohto jeho milostivého ohľadu. Tí, ktorí tak urobili, vyhlásili zreteľne, že sú teraz na Pánovej strane, a majú blažené uistenie, že nech budú búrky súdov akokoľvek veľké či hrozné, oni nikdy nezahynú, ani na súd neprídu, lebo „*nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi*“ (Rímskym 8:1).

Milý čitateľ, ty sa nastávajúcich volieb možno zúčastníš alebo nezúčastníš, ale nech bude akokoľvek, pamätaj, že večné blaho tvojej duše závisí od toho, ako odpovieš na otázku, ktorá natoľko zmatla Pontského Piláta: „Čo teda mám urobiť s Ježišom, ktorého volajú Kristom?“ Pokor sa pred ním ako pred svojim Pánom, vyznaj mu svoje hriechy a spoľahni vierou na neho, lebo práve za všetky tvoje hriechy on preliat svoju drahú krv. Len toto je správna voľba a správna odpoveď na túto otázku.

Neprehliadni a nezanedbaj túto tak životne dôležitú záležitosť! Odkladanie je nebezpečné. Veľké a večné požehnania sú v tvojom dosahu teraz. Už zajtra môže byť neskoro, „*lebo nevieš, čo splodí deň*“ (Príslovia 27:1). „*Boh teda prehliadol časy nevedomosti, ale teraz zvestuje ľuďom, všetkým všade, aby činili pokánie, pretože ustanovil deň, v ktorom bude súdiť celý svet v spravodlivosti v osobe muža, ktorého určil nato, a podáva všetkým ľuďom vieru vzkriesiac ho z mŕtvych.*“ (Skutky 17:30-31). „*Kto verí v neho, nebude odsúdený, ale ten, kto neverí, už je odsúdený, lebo neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho*“ (Ján 3:18).